

Kiemelt versek: 1-2., 13-15.

1. Di - csérd lel - kem Is - te - ne - det,
Ki úgy sze - re - tett té - ge - det,
Hogy szent Fi - a kint szen - ve - dett,
É - ret - ted meg - fe - szít - te - tett.

2. Keresztfán bűnödért hala, / Ő szent vérével áldoza,
Halál töriből oldoza, / Pokoltól megszabadíta.
3. Mert az Isten ötet tevél, / Ki bűnt nem tud vala, bűnnél,
Hogy mi lennénk óáltala / Az Istennek igazsága.
4. Nem vala néki formája, / Sem szép ékes ábrázatja;
Testét vereségnek adta, / Gyalázattól el nem vonta.
5. Emberek között nem kedves, / Megvettetett és beteges,
Sok kínokkal rettenetes, / Szörnyű fájdalmakkal teljes.
6. Oly lett, mint ki előtt magát, / Ember elrejté orcáját,
Mert semminek ítéltetett, / Csúfbeszéddel illetetett.
7. Mind azt gondolták: jóllehet / Hogy Istentől megveretett,
De a mi betegséginket, / Ő viselte sérelminket.
8. Midőn megostoroztatott, / Sebeivel meggyógyított,
A mi sok álnokságinkért, / Megrontatott bűneinkért.
9. Mi, mint juhok, elszéledtünk, / A bűn útján eltévedtünk:
Büntetését bűneinknek, / Szenvedte nagy vétkeinknek.